

Megjelen hetenkint kétszer
szerdán és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoraljajhely, Főter 9 szám.

Telefon: 42. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Nyitlérben minden garmond sor 40 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona, félévre 5 kor
negyedévre 2,50 korona.

— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűknél nagyobb, avagy
disztribúttal, vagy kerettel ellátott hir-
detések térmérték szerint egy négyszög
centim. után 8 fill. — Állandó hirdeté-
seknek árkedezmény.

Képzőművészetünk nemzeti hivatása.

Írta: Molnár Viktor,
m. kir. vallás- és közoktatásügyi államtitkár.
— nov. 9.

A tanügyi politika kulturánk főlényét mindezeideig nem bírta megalapítani a nemzetiségek között. Ezek visszavonultak a maguk iskoláiba és ott más tartalmu kulturát tenyésztettek, mely a miénktől idegen, vele nem ritkán ellentétes irányu. Féltékenyen őrködnek a maguk külön szellemi világának elzárkózottságára; tudományos haladásunk előtt szemet hunynak, történelmünket elferdítik, irodalmunktól elfordulnak, szóval a látszatát is kerülők a velünk való szellemi közösségnek. S mert mindezeideig nem találtuk meg a módját, hogy akár hatalmi eszközökkel, akár magával kulturánk erejével az ő külön társadalmuk kialakulására befolyást gyakoroljunk, évtizedek óta összetett kezekkel kell türelnünk egy olyan fejlődést, mely idővel az államegységet is vitássá teheti.

A nemzetiségi társadalom minden téren felvette velünk a versenyt és bárha az alkotásban sikerekre nem hivatkozhatik is, a rombolásban tagadhatatlanul eredményeket ért el.

Csak egy téren nem birt velünk: képzőművészetünk előtt feltétlenül meghátrálni volt kénytelen s itt gáncsot nem vethetett fejlődésünknek. Ebben mi vezetünk és főlényünk oly tulszárnyaló, hogy soha kétségessé nem válhat.

Magyarország egész területén csak egy képzőművészet van és csak egy fog virágni beláthatatlan időkig — a miénk. Csak az a kérdés, hogy ha ez így van, fel tudjuk-e használni szellemi tulsulyunk e bizonyítékát, a nemzeti géniusz e hatalmas erejét nagy nemzeti céljaink elérésére? Fogjuk-e használni venni annak a főlénynek, amit képzőművészetünk fejlettségében bírnak?

Reméljük, hogy igen. Ez mindenestre attól függ, vajjon a nagy magyar intelligencia, helyesebben: a magyar intelligencia összessége tudatára ébred-e annak, hogy művészetünkben, annak minden kulturai tartalmától el is tekintve, nemzeti életünk egyik hatalmas egységesítő eszközét bírnak és vajjon művészetünk a maga föltétlen, még pedig az érzelmekre, a lélekre föltétlenül ható erejével bír-e hódítani nemzetiségeink között?

Ez utóbbi kérdést, annak elősegítése minden kétségen kívül az állami feladatok sorába tartozván, ezuttal nem tárgyalom, csupán annak megjegyzésére szorítkozhatom, hogy a kormányzat eme törekvése eredményes csak úgy lehet, ha művészetünk a szárnyalás teljes magasságába jutván el, hódító erejével ellenállhatatlanul fogja a hivatást gyűjteni, úgy a magyarság, mint nemzetiségi polgártársaink sorából. De annál inkább szívesen és készséggel mutatok arra, hogy a magyar művelt közönségnek képzőművészetünk mellett való pártoló állásfoglalása úgy önmaga, mint a nemzet iránt kötelessége.

Nem lehet többé vita tárgya, hogy művészetünkben, annak mindössze félszázadnyi multja után, tüneményes fejlődést mutatunk. A mérleg ugyanis nemcsak akkor billen a mi javunkra nagyon kedvezően, ha az összehasonlítás terén csupán nemzetiségeinket vesszük sorra, mert hisz ezeknek művészeti elmaradottságához szó alig fér, hanem ekkor is, ha Európa nagy művészeti multu nemzetivel állítjuk szembe a magunk ifju művészetét. Minden igaz magyar ember lelkét jogosan töltötte el büszkeséggel és örömmel a tudat, hogy nemzeti művészetünk immár számottevő tényezője az egész művelt világ művészetének, sikerei ugyszólván napról-napra fokozódnak, sőt ami talán a legbecesebb, szinte egy csapásra terelik felénk az európai közfigyelmet.

Ezek való és megdönthetetlen tények, melyeknek bizonyosságait egyrészt a tengeren innen és tul rendezett nemzetközi és világiállításokról hazahozott babérok s másrészt azok a meghívások szolgáltatták, melyekben művészetünk a külföldről már esztendőket óta évről-évre részesül. Nem szabad tehát kételkedni többé művészetünk jövőjében s a magyar közélet terén talán éppen művészetünk az, melynek, mint sajátunknak, lebecsülése teljesen jogosulatlan. — Csak arra gondoljunk, hogy egy félszázadnyi becsületlen munka és törekvés után ismét kezünkben van Bontó bárdja, melylyel ezuttal a nyugat kapuit döngöztük.

Meg fognak-e nyilni ezek a kapuk, hogy azok előtt egész Európa hódolatát fogadhassuk? Ez a magyar közönségen függ. Abban a perében, amint ez a közönség megérti, hogy a művészet nem a fényűzési hajlamok kielégítésére szánt eszköz, hanem ellenkezőleg, mint a kultura zománca, lelki szükséglet, színekben és vonalakban megnyilatkozó költészet, örök harmóniáknak és örök igazságoknak kifejezője, lelket és szívet gyönyörködtető és nemesítő ajándéka a Gondvi-

selésnek és abban a pillanatban, midőn ez a magyar közönség megérti azt is, hogy mindezek fölött nekünk, magyaroknak a művészet nemzeti életünk teljességére való törekvéseinkben is hatalmas segítségünk, ismétlem, abban a perében művészetünk utja a legmagasabb fejlődöttség, a legmagasabb szárnyalás felé fog vezetni.

Mindezekért én szívem mélyéből köszöntöm azt a nagyszabásu vállalkozást, mely hét magyar város művelt közönségét akarja a művészet megértéséhez, megszeretéséhez és támogatásához közelebb hozni. Hiszen ez a vállalkozás, mint kimutattam, rendkívüli fontos kulturai és nemzeti érdekeinket nagyon közelről érinti. De köszöntöm elsősorban a hét város közönségét, mely másodizben látja vendégeül művészetünket, példát adván ezzel összes városainknak arra, hogy honfui kötelességeinket akkor és akként teljesítjük legodaadóbban, ha a nemzeti kulturai törekvéseinket szolgáljuk kitartóan, meg nem szünő lelkesedéssel és áldozatkészen.

Tanácskozik a vármegye.

Rendkívüli közgyűlés. — A megye részvéte. — A kolera ellen. — Uj választások.

— nov. 9.

Zemplénavármegye törvényhatóság tegnap, kedden délelőtt rendkívüli közgyűlésre ült össze. A megyebizottsági tagok feltűnően csekély számmal jöttek fel a vármegye nagytermébe, a tárgysor mindössze három pontból állt s már eleve kizárt minden olyan közigazgatási érdekességet, amiknek varázsa tud egyedül csak zsufolásig megtelt közgyűlési termet s ragyogó, elegáns karzati közönséget felmutatni. S az egyébként szürke, egy-két negyedóra szabott tanácskozást egy fájdalmas akkord vezette be. Meczner Gyula főispán kegyeletesen, illetődött szavakkal parentálta el az oly korán elhunyt gróf Andrassy Károlyt és a színvonalas s erejében megindító beszéd a törvényhatóság osztatlan együttérzésével találkozott. Majd áttért a törvényhatóság a napi-rend tárgyalására és egyhangulag, minden hozzászólás nélkül intézte el az elébe került ügyeket.

Részletes tudósításunkat a következőkben adjuk:

(A vármegye részvéte.)

Meczner Gyula főispán 10 órakor megnyitva a gyűlést, szíves szavakkal üdvözli a megjelenteket. Majd gróf Andrassy Károly haláláról emlékezik meg és a beszéd a maga eleven erejü s nemes illetődöttséggel elmondott szövegében a következő:

Szomoru kötelességet kell most teljesítenem a gróf Andrassy családért ért lesújtó gyász bejelentésével. Gróf Andrassy Géza és felesége Öngyméltségükélszülött fiukat, Károly grófot temették el november hó 2-án s az ősi Krasznahorka várának néma lakói ismét egy drága halottal szaporodtak.

A daliás leventének a ragyogó ifju élet bimbójában, 22 éves korában, a honvédelmi legszebb kötelesség lerovása közben hullott ki kezéből a kard, aludt ki életének fátylaja. Az önfeláldozó szülők legmondosabb ápolása, a tudomány minden erőfeszítése sikertelen volt az oly nagyreményü ifju élet megtartására. A szülők legszebb reménye, az egész uri család s mindeneknek becézett kedvence ifjusága bimbójában elhervadt, véghetlen irt, tengernyi fájdalmat hagyva maga után.

A fájdalom kinzó érzése nyilalt át vármegyénken is a szomoru hirtételével. A fájdalom csak az igaz részvét multa felül, mely részvét a Labore forrásától a Bodrog, Tisza, Hernád, s Sajó völgyeinek bécein és rónán minden kebelt elfogott.

Az Andrassy család hazafisága, hirneve, érdeme össze van forrva Zemplénavármegyénk történetével. — Egy szívnek egybefolyó dobbanása. A család tagjainak közéleti jelentősége, érdemesültsége mindig büszkesége volt és marad vármegyénknek. Nem is lehet hát másképen, minthogy szívünkben, lelkünkben osztozzunk a család örömeiben és bánatában.

E szomoru gyászeset alkalmából is a fájdalmas s igaz részvét mély érzésével tekintünk a megtört szülők, Öngmáké felé. Hiszen a nemes gróf nemesek egyik legelső birtokosa és nagyura vármegyénknek, de a vármegye közéletében, a közügy szolgálatában is egyik legelső zászlóvivő. Mint bizottsági tag vezet a hazafiságban, a hazafias áldozatkészségben. — Közművelődési egyesületünk nagyérdemü elnöke s legelső áldozatkész munkása. Minden szépnek, jónak és nemesnek, egyháznak, iskoláknak támogatója.

Hogy ne fájna hát nekünk is az ő és uri családjának mérhetlen vesztesége, hogy ne osztoznánk mi is igaz részvéttel az ő és családjá mélyes gyászában és bánatában?

Azt hiszem osztatlan helyesléssel találkozom, midőn arra kérem önöket, hogy fejezzük ki Andrassy Géza gróf s felesége, Kaunitz Eleonóra grófnő Öngmáké s az egész grófi család előtt a megrendítő gyászeset felett érzett igaz részvétünket azon kijelentésünk kapcsán, hogy az ő gyászuk a vármegye gyásza is s azon óhajunk kifejezésével, hogy az isteni Gondviselés adjon a szülőknek erőt a mélyes gyász viseléséhez és vigasztalódást többi gyermekeikben.

Kérem egyszersmind önöket, méltóztassanak hozzájárulni, hogy ezen részvétünk kifejezéséről a gróf és grófnő Öngmáké jelenlegi tartózkodási helyükön még ezen gyűlésünk

Reggeli és uzsonna kávéra szolid árak mellett **abonensek** befogadtatnak

FREUNDLICH DEZSŐ cukrászdájában.

Lapunk mai száma 4 oldal.

ből azonnal távirati uton értesítenek s méltóztassanak ezzel a vármegye alispánját megbizni.

A törvényhatóság egyhangulag hozzájárult az előterjesztéshez, a távirat elküldésével Dókus Gyula alispán bizta meg s tudomásul vette, hogy rögtön a gyászvir vétele után az alispán táviratilag fejezte ki a mélyen sujtott grófi család előtt a vármegye részvétét, a koporsóra a törvényhatóság és a tisztikar nevében koszorút tétetett s a temetésen küldöttségileg részt vett.

(A napirend.)

Mattyasovszky Kálmán aljegyző bejelenti, hogy a koleraveszedelemre való tekintettel az alispán a sátoraljaujhelyi járás számára két, a sárospataki járás számára két s a szinnai járás számára egy fertőtlenítő gépet szerzett s azzal a kérelemmel fordult a belügyminiszteriumhoz, hogy a költségek felét vállalja magára. Miután a beszerzett gépek mindenhol be nem vihetők, felhatalmazást kér az alispán, hogy minden járás számára 2-2 fertőtlenítő gépet és 2-2 sublimát permetezőt rendelhessen. A törvényhatóság a kért felhatalmazást az alispán felvilágosító szavai után egyhangulag megadta. — Dr. Osváth Dezső közleg. gyakornok betértesztette a vármegyei virilisek 1911-re kiigazított névjegyzékét, úgy, amint azt az igazoló választmány dr. Molnár Béla elnöke alatt összeállította. Megállapította a törvényhatóság azon megbízottsági tagok névsorát, kiknek mandátumai ez évben járnak le, az új választásokat nov. 23-ra, a pótválasztásokat december 1-re és 9-re tűzte ki s megalakította választókerületeknek a küldöttségeket. — A tárgysor utolsó pontjával a rövid idővel ez előtt elhunyt Császár Pál szolgabíró özvegyének évi 1880 korona özvegyi ellátást szavazott meg a törvényhatóság s ezzel a rövid lélegzetű, rendkívüli közgyűlés véget ért.

A „nagy-orosz“ röpiratok.*)

Irtá: Bíró Pál.

I. A tizenkilencedik század első évtizedének utolsó esztendejére, tehát idestova éppen száz esztendő múlt okt. 30-án bekövetkezett fordulójára esik az első nevezetes adat arról, hogy a moszkvai „nagy-orosz“ párt akciója fegyvertárába vonja a — röpiratot. Ezek ugyan még a sajtóagítáció nagyon kezdetleges termékei voltak, de az első felfedeztetésük után Metternich politikai rendőrségének később mind-egy nagyobb gondot okoztak. Az orosz ügynökök, akik miatt már Mária Terézia „keserűen panaszkodik“ és „egy intrikus nemzet“ pionierjainak mondja őket, a tizennyolcadik század agitációját főként előszóval végzik, tehát könnyebben ellenőrizhetőek voltak: ám a következő század kulturfejlődésével intenzívebben megindult röpirat-áradat már ellenőrizhetlenebb hatással ostromolhatta „a hiszékenyebb és megközelíthetőbb“ elemeket. Konstantinápolytól feljebb, végig a Kárpátokon túl is, nyugatra pedig a bajor határig és a Fekete-tengertől szélteben le az Adriáig „ittott dugott áruként vásárosok suplátjaiban“ található, majd a képárusok és papok jóvoltából és szóbeli magyarázataival kerül azok kezébe, akik továbbítani kötelesek „a hallottakat és olvasottakat.“ Különösen egy-egy keleti háboru árnyékának közeledtével „mind sűrűbb változatúak“ ezek a röpiratok, úgy, hogy az erdélyi kancellária levéltára már az 1828—29. keleti háboru idején, az „orosz proklamációk és röpiratok“ eléggé tekintélyes gyűjteményét bírja.

A röpiratok témája a történelmi aktualitások változandóságában különféle ugyan, de tendenciájában majd-

*) „Az Újság“ mult vasárnapi számából vesszük át ezt a — Zemplén hasábjain két cikkre osztott — nagyérdemű közleményt.

nem valamennyi egy. A görögkeleti vallás híveit igyekeznek az orosz sas szárnyai alá csalogatni. A vallás erejével gondolják az imperialis „nagy-orosz“ politika arányait kiszélesíteni. Amint Napoleon jóslta: „kozákka tenni Európát.“ A belpolitikában legitim orosz rendszer, a nagyoroszok külső politikai befolyása révén és éppen e röpiratok tendenciáiban is forradalmi. Es mig egyrészt Konstantinápolyban a pánszláv társaságok tartják ébren a forradalmi lázító szellemet és röpirataik interpretációival folytonos nyugtalanságban tartják Törökországot, addig másrészt ugyanilyen eszközökkel a magyarországi nemzetiségeket a balkáni szlávokkal és az oláh vajdaságbeliekkel való egyesülésre igyekeznek tömöríteni — sub titulo — a „félhold ellen.“

Százados hagyományok kötelekei tartották össze a nagyorosz pártot, mely Szent-Moszkva nagyfejedelemében nemcsak a „minden oroszok cáriját“ akarta tisztelni, hanem a görög császárok igényeinek és egyházi hatalmának szent és sérthetetlen urát is. Ez a vallási köntösbe bujtott nagy politikai gondolat aztán a röpiratok egész során át dominál. Ez az irányzat Nagy Péter minden hódított területének „egységesítésére“ törekszik, hogy a megizmosodott orosz sas hódító erejét minél hatalmasabbá tegye. E területek politikai kapcsolatában így szorul háttérbe a personalis unió, melylyel eddig a birodalomhoz tartoztak. Az önálló szervezettel bíró államocskák „beolvastott testrészekké“ válnak. A nagyorosz párt kielégített éhsége pedig új étvágyat keres a Keleten és gourmand áhitattal tekint a „szláv testvérek“ tengere felé. A pánszlávizmus a görög keleti egyház érdekeinek hullámvonalával egy irányba tolatik: Magyarország és a Balkán nyugalmát pedig majdnem egy egész századra felborítja.

II. Katalin cárnő és II. József császár, alig néhány évtizeddel a tizenkilencedik század előtt, úgy Pétervárott, mint aztán is még sűrű levelezésben tárgyalták „Törökország felosztását“, ám a tizenkilencedik század első negyedének tapasztalatai, különösen éppen a moszkvai röpiratokkal elárujt tendencia (melynek forrásait Metternich jól ismerte) teljesen ellenkező irányba terelik az osztrák diplomácia politikáját. Ezek a röpiratok és proklamációk tehát figyelemreméltó diplomáciai irányzatok mozgatóivá lesznek és nem egyszer dokumentumokként szerepelnek abban az érdekes, de jórészt természetesen intim háboruságban, melynek színtere „a bécsi koronatanács“, szereplői pedig: Kolowrat és Metternich.

Kolowrat deferálni akar a nagyorosz aspirációinak addig a határig, ameddig az orosz politika a keleti szlávokat vonná hatalmi körzetébe, hogy így inkább vonhassa Ausztria égisze alá a nyugati és délszlávokat. Es ezzel a taktikával remélt „előrenyomulást a Balkánon.“ Az orosz diplomácia azonban szép csendesen megmosolyogta ezt a taktikát és a mint a Metternichről szóló adatok jelzik, később sikerült nek beigazolnia, hogy e széles mosoly árnyékában „a moszkvai expedició“ még szaporábban röpítette a „szent atyus“ színes képeibe rejtetett szláv költészetet... Kolowrat irányzata azonban nem egyhamar szorult háttérbe. Sőt Gáj Lajos illir nemzetiségi újságjával (Illirsky Narodni Novine) a nagyorosz sajtó-campagne intenzivtásán is tultett. A rejtvé széjjelszort röpiratok hatását felülmúló energiával használta fel céljaira a Kolowrat-rendszer a szárnyát bontogató „betedik nagyhatalmat“, a hírlap-agitáció erejét. Ez a lap oly erősen ütötte a vasat a délszláv népek egyesítése érdekében és a magyar állam keretében történelmi alapon nyugvó horvát nemzetiséget annyi tüzzel izgatta e keret szétfeszítésére, hogy Gáj, a zágrábi szerkesztőt, amikor Kolowrat közbenjárása folytán legfelsőbb ki-

tüntetésben is részesült, monstruózus tüntetéssel ünneplik. Es mindent megvilágít a tény, hogy az üdvözlék „jelentékeny részét Moszkva felől kapta“... Természetesen Metternich uralma aztán még az „illir“ név használatát is eltiltotta, külpolitikai téren pedig újat szegte, hogy az oláh vajdaságok a görög keleti vallás hidján át a nagyorosz érdekhálózat szövevényébe hulljanak.

A tállyai vándorgyűlés.

A Hegyalja érdekében. — Védekezés a veszedelmek ellen. — Tudományos előadások. — nov. 9.

Eszkendőről-esztendőre, így szüret után garmadával kapjuk az arról való irásokat, hogy a nemzetgazdaságban micsoda jelentőséget juttatnak Tokaj-Hegyaljának a maga értékei. S az esztendőket egyre keservesebben uszszuk meg és évről-évre komolyabbak lesznek azok a nehézségek, melyekkel a Hegyaljának — az erői és a jelentősége értékesítése során — meg kell küzdenie. Tavaly a pernospora rontotta meg a Hegyalját, ezidén meg a jég garázdálkodott: s amikor az elemi csapások kinozzák és károztatják keserves meddősségre a szőlőhegyeinket, napról-napra jelentőségtejjesebbek lesznek azok a mizériák is, melyek a hegyaljai bor értékesítése körül következtek be. S szemközt találván magunkkal a kemény, kegyetlen tényeket, a Hegyaljának immár a legenergiusabban hozzá kell látnia, hogy a maga érdekeit megóvja és diadalra vigye minden nehézség s minden ránk nehezedett kellemetlen komplikáció ellenében is. Ennek az igyekezetnek jegyében folyt le most vasárnap, Tállyán a szőlészeti vándorgyűlés és azokat a gyakorlati értékű tanulságokat vitte a tokaj-hegyaljai szőlősgazdák elé, melyek eredményt ígérve, intenzíven munkálhatják a Hegyaljának erőssé s egészségessé való fejlődését.

Részletes tudósításunkat a következőkben adjuk:

A Hegyalja osztatlan s eleven érdeklődése mellett folyt le vasárnap Tállyán a Fekete-sas szálló nagytermében a szőlészeti vándorgyűlés. — Mintegy 350—400 érdeklőt vett részt a nagygyűlésen, melynek védnöke herceg Windischgrätz Lajos, elnöke meg Bernáth Béla, országgyűlési képviselő volt. Más irányú elfoglaltsága miatt herceg Windischgrätz azonban nem vehetett részt a gyűlésen és szíves hangu sürgönyvel mentette ki az elmaradását. A megnyitót Hegedűs Sándor, a tarcali vinceriskola igazgatója mondotta s kifejtve, hogy a vándorgyűlésnek nem lehet más feladata, mint az érdeklődés felkelése, konstátálta, hogy a hegyaljai szőlőbirtokosság eddig legsajátosabb ügyei iránt sem érdeklődött s innen ered, hogy a Hegyalját bajok érik a nélkül, hogy tudnánk azok ellenében védekezni. 1908-ban 140 ezer hektoliter bor termett a Hegyalján, 1909-ben már 20 ezer és a pernospora révén bekövetkezett kár 4—5 millióra tehető. Az érdekeiért való harcban össze keil fognia a Hegyaljának s akkor nem marad majd meddő a küzdelem. Istvánfi Gyula, egyetemi tanár, a budapesti ampelologiai intézet igazgatója a pernospora térfoglalásáról értekezett. Hosszasan, avatott készséggel beszélt a pernospora sporáiról, a sporák teleléséről s megállapította, hogy a védekezésnek eddig egyetlen módja van csak: a két-három hetenkénti föltétlen permetezés s a fűrtöknek rézkénpporral való porozása. Requinvi Géza, a szőlészeti kísérleti állomás aszisztense a mustnak fajlesztővel való beoltásáról adott elő s az erjesztésnek oly irányban való keresztülvitelét mutatta ki nagy érdeklődés mellett, melylyel tetszészerint éleszthető a borban az alkohol, az illat s a zamat.

Délben társasbéd volt a Fekete

sas vendéglőben s számos sikerült tószit fűszerezte a pompás ebédet. — Majd Kosinszky Viktor, kir. tanácsos, szőlészeti és borászati központi főfelügyelő adott elő s az elhalt oltványtöké pótlására a porbujtást s a nemes homlitást ajánlotta, mint olyanokat, amelyek a legolcsóbbak s leg-hamarabb vezetnek célra. Hegedűs Sándornak a zárterületről hirdetett előadása, — az idő rövidsége miatt — elmaradt. Ugyanis a szerencsi tehervonathoz csatolt négy személy kocsit, melyek a vándorgyűlés közönségét vitték, Szerencséről 9 óra helyett fél 10 órakor indult és Mádon oly hosszasan vesztegelt, hogy a vonat csak 11 órakor ért Tállyára. — S sietve, gyors iramban kellett ledolgoznia a vándorgyűlésnek a nagyérdemű tárgysort, ha azt akarta, hogy az érdeklődő közönség a fél 5 órai vonattal elutazhasson Tállyáról. Ez a kellemetlen körülmény azonban mit sem rontott a vándorgyűlés sikerén s kétségtelen, hogy jelentős impressziókat, komoly s egészséges tudatokat vitt bele a Hegyalja életébe.

VÁRMEGYE és VÁROS.

(Adóhivatali tisztviselők új elnevezése. A m. kir. adóhivatalok tisztviselőit újjakeresztelik: az 1911. évtől kezdve megváltoztatják egyes eddigi elnevezésüket. Így a VII. fizetési osztályba tartozó pénztárnok a jövőben főpénztárnok, a VIII. fizetési osztályba tartozó ellenőrök „főellenőr“, a IX. fizetési osztályba tartozó eddigi adóhivatali segédek „adóhivatali fő-tiszt“, a X. fizetési osztályba sorolt eddigi adóhivatali segédek és a XI. fizetési osztályban levő adótisztek, „adóhivatali tiszt“ elnevezést kapják.

(Az új bányabiztoság és Zemplén-megye. Az új bányatörvény megalakítását megelőzőleg a bányahatóságok reorganizációja vált szükségessé. A mai szervezet tarthatatlan, mert például a budapesti bányakapitányság jogköre 17 vármegyére, a zalatnai kapitányság hatásköre egész Erdélyre terjed ki, úgy, hogy teljesen lehetetlen ilyen roppant területeken a fellendülésnek induló bányászat közigazgatását megfelelően ellátni. Ez okból a pénzügyminiszterium az első foku bányahatóságok decentralizációját vette tervbe. Egyelőre három új bányabiztoságot fognak felállítani. Miskolcra, Pécsre és Petrosényben. Zemplénvármegye a miskolci bányabiztoság jogkörébe tartozik majd.

Ha a számok beszélnek...

— Az ujhelyi közbiztonságról. —

— nov. 9.

Sátoraljuhely közbiztonságát ha illusztrálni akarjuk, csak néhány véres, gyilkos szatiraju számot kell felvonultatnunk. A város lakossága a huszezer körül jár és a huszezer lélek közbiztonságára — s itt ne tessék mosolyogni — huszonegy rendőr vigyáz. S nagyon kevés matematika kell hozzá, ha meg akarjuk állapítani, hogy kedves polgártárs, az Ön közbiztonsága percentualiter mennyit ér. S hogy mindennek dacára az ujhelyi bünkrónikák annyira gyatrák s idegen városok bünkrónikához mérten annyira primitívek, az sokkalta inkább a jósorsón, mint a rendőrség éberségén fordul meg. A buzgósgot szívesen honoráljuk s az érdemek előtt készségesen hajlunk meg: de egyenesen csuda volna, ha a rendőrség a mai szervezete s a mai rendőrlétszám mellett olyan eredménnyel dolgozhatnék, mint az Ujhely s a folyton fejlődő, fokozódó forgalom érdekei megkívánják.

Vessünk csak egy pillantást a kulisszák mögé. A rendőrlétszám — papiroson, szabályrendeletileg — 26. Erre a létszámra esik 2 díjnak s egy állás nincs betöltve,

marad 23 rendőri fizetéssel javadalmasított embere a közbiztonságnak. S itt közbelép a kulcsár, a kézbesítő s közbelép a négy rendőrtiszt — s így ténylegesen csak 17 rendőrrel operálhat a rendőrkapitány. Egy rendőr állandóan szabadnapos s a 16 embernek fele felváltva hol szolgálatot teljesít, hol meg pihen. Hátra van még a két vasúti állomás, melyek mindkettője állandó rendőri szolgálatot igényel s az ember — pláne, ha rendőr — könnyen hül meg s kevés kell hozzá, hogy betegeskedjék: mind ez után meg hozzájutunk a legegyszerűbb matematika segítségével a siralmas tényhez, hogy Sátoraljaujhely belterületén 5 — mondás és ird — öt helyen teljesít a rendőrség állandó szolgálatot. A Rákóczy-utcán, a Kazinczy-utcán, a Wekerle-téren, a Fő-téren s a Kossuth-utcán és ha Ön, kedves osztálytársam az adózásban, történetesen nem örökös olyan árgus szemekkel a legsötétebb Jókai-utcaiban a közbiztonsága fölött, hát akkor a kutya sem törődik Önnel.

Egy apró, de jellemző eset. Velünk történt meg. Halottak estéjén, a köztemető előtt egy lovas elűtött egy öreg asszonyt. S a legközelebbi rendőr, akire a Köztemetőből a városba vezető hosszú ut mentén ráakadtunk, az a Kazinczy-utca és a Wekerle-tér összehajlásánál vesztegelt. S amikor ilyenek a viszonyok s fokozott éberségre van szükség, nem csuda hát, ha a rendőrkapitány a tüzoltólegényeket is előráncigálja és patrujroztat velük. A napiaira állandóan tüzoltók vigyáznak és napok óta esténként egy-egy vörös sapkás, csákányos tüzoltó-legény defilíroz az utcák során s ugy örökös a biztonságunk felett.

Olykor-olykor hallunk híreket — nem éppen a bizonyosság, sokkalta inkább a halk sejtések hangján — hogy a rendőrség államosítását már a legközelebbi idők meg fogják hozni. A mi hitünk szerint azonban még a messiás jövő zenéje az államosítás. Nem lehet hát érv ez a mellett, hogy a rendőrség reformját okkal-móddal, de huzzuk tovább. A tüzoltóság létszáma különben is nagyon csekély, sehogysem bírja meg, hogy a tüzoltók rendőri szolgálatokra is átpreparáltassanak. Azután a város igényeihez mért, a fokozódó forgalomhoz szabott rendőri szolgálatot állandósítani kell, a közbiztonság nem tűr meg könnyelmű kísérletezéseket: s az a néhány szám, amit fentebb idéztünk, untilig elég ahhoz, hogy mindenkit is meggyőzhessen a reform elodázhatatlan szükségességéről.

Ugy tudjuk, hogy Schmidt Lajos rendőrkapitánynak nem egy beadványa fordult már meg a képviselőtestület színe előtt, melyben a rendőri létszám felemelését kérte. S ez az a kérdés, melylyel szemben nem lehet megokolt a merev elzárkózás. Meg tudjuk érteni azt a szándékot, mely a fölösleges kiadások elkerülésében látja az egyetlen arkanumát annak, hogy egyensúlyban tarthassuk a város mérleget. De az a néhány forint semmilyen egyensúlyt sem fog felborítani s azt a néhány forintot: a rendőrségnek megfelelő alapokra való átszervezését megköveteli Ujhely közbiztonsága. S a közbiztonság van akora ur, mint minden más kicsinyes s jelentéktelen szempont.

HIRES.

Verniszázás előtt. Diadalmas, hódító utján szombaton ér el a vándortárlat Sátoraljaujhelybe. A magyar pikúra legjobbjai állnak hadrendbe s mindvégig tisztult, eleven művészi érték mindaz, amivel a kiállítás a zemplénvármegyei nyilvánosság elé áll. Minden névvel, mi a magyar festőművészet életében értéket, elismertséget jelent, találkozunk majd a tárlaton és hiszszük, eredményekben Ujhely sem marad mögötte azoknak a stációknak, melyeket a vándorlat ez idén

is diadallal s a sikerekben megismosodottan járt végig. Szombaton, déli fél egy óraker fog lefolyni a vármegyeháza nagytermében a tárlat ünnepélyes megnyitása s a verniszázson a közoktatásügyi kormány, a képzőművészeti társulat, a képzőművészek egyesülete s a fővárosi sajtó is képviseltetni fogják magukat. A megnyitót délután 2 óraker a vasúti indóház éttermében közös ebéd követi, amelyen való részvételre a jelentkezések dr. Kontz Endréhez, a kiállítás ügyvezető titkárához juttatandók. A kiállítás november 22-ig marad Ujhelyben s ezen idő alatt reggel 8 órától este 7-ig bármikor megtekinthető s az esti órákban meg sétahangversenyek színezik majd élénkebbre a hangulatokat. Mindenfelől osztatlan, eleven érdeklődés nyilvánul a megnyitót iránt, amelyre szóló egy koronás belépő jegyeket, valamint a személyre szóló 3 koronás idényjegyeket már most bocsátja a közönség rendelkezésére dr. Kontz Endre. Az idényjegyek természetesen a megnyitáson való részvételre is jogot adnak.

— **Kinevezés.** Dr. Firczak Gyula munkácségyházmegyei püspök Csurgovich György sámgóyi gör. kath. lelkész a vásárhelyi kerület esperesévé nevezte ki.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Kostyál Erzsébet laboreszögi áll. óvónőt a nagyváradi IV. áll. ovodához áthelyezte.

— **Szent Imre emléke.** A helybeli róm. kath. főgimnázium jelenleg alakult Mária Kongregációja, védőszentje, Szent Imre emlékének megünneplésére a katolikus ifjak eleven lelkesedése mellett tartotta meg vasárnap az első díszgyűlését, melynek programja a következő volt: 1. Te vagy földi éltünk... Énekli a kongregáció énekkara. 2. Megnyitó beszéd. Mondotta Jaczkó József VIII. oszt. tanuló. 3. Mindszenty G. Magyarországot védasszonya. Szavalta Homer Gyula VIII. oszt. tanuló. 4. Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga. — Énekli az énekkar. 5. Szent Imre herceg. (Felolvasás.) Tartotta Reviczky Ádám VII. oszt. tanuló. 6. Váradi. Az ezüst fátyol legendája. Szavalta Moskovszky Lajos III. oszt. tanuló. 7. Ünnepi beszéd. Mondotta: Guba Pál, a kongregáció prézese. 8. Oh életünk reménye. Énekli az énekkar.

— **A hivatalos lapból.** Kinevezés. Zapotoczky Miklós homonnai kir. adóhivatali tiszt a X. fizetési osztályba adóhivatali segédde neveztetett ki. — **Magyar név.** Stern Salamon ujhelyi lakos és Miklós, Tibor nevű gyermekei vezetékek nevüket „Szántó“-ra változtatták.

— **Eljegyzés.** Kovács Kálmán Gyula f. hó 6-án eljegyezte özv. Klein Jakabné, sajszentpéteri lakos Malvinka leányát.

— **Helyreigazítás.** A „Bodrogközi dolgok“ című szombati cikkünkbe elnézés folytán több zavaró hiba csuszott bele, így: 1) „Elvégre néha a bercei telepet sem kell működésbe hozni“ — helyett bereckii telep szedetett, 2) „azért a semmiért pedig, amit a kiigazítási munka eredményez“ ugy értendő, hogy amivel a kiigazítási munka járna, 3) „Tompá Mihályt nem inspirálná ugyan az örökszépségű lukai népregéinek megírására“ helyett „nem inspirálná ugyan a lukai lép örökszépségű népregéinek megírására“ olvasandó s 4) „az unokák már aratnak ott, még pedig sulyos kalászkokat, ahol a nagyapa kellenlenül akasztotta faekéjét“ — s nem, mint szedve volt: fejszéjét — az engedetlen talajba.“ S ezt a pár fatális hibát ezennel itt igazítjuk helyre.

— **Veszedeles vacsora.** Folyó hó 7-én csaknem végzetes kimenetelű vacsorához ült Hornyák János helybeli vincellér. Egy főtéri vendéglőbe

tért, ahol vacsorát rendelt. Miközben a felszolgált sültet jóízűen fogyasztotta, hirtelen egy darab hus akadt meg a torkán, melyet sehogy sem tudott lenyelni. A vendéglő személyzete nyomban segítségére sietett a komoly veszedelemben ide-oda vergődő embernek, de segíteni nem tudott rajta. E közben rendőrt hívtak elő, aki orvos után küldött, de mire az orvos eljött, Hornyákot a vendéglőben lévő nagy nehezen megmentették a megfulladástól.

— **Az áldomás vége.** Paha Károly vehéci lakos értékesítette szarvasmarháit, melyekért 1260 korona vételárát vett föl. S afeletti bánatát, hogy nagybecsü marhaállománytól megvált, itallal akarta enyhíteni s a pálinka annyira megártott a 70 éves embernek, hogy tökrészege itta magát. — Mámoros fővel indult a falu végén levő rétre s ott egy szénaboglyába feküdt, ahol azonnal el is aludt. Nehány óra mulva felébredt és zsebéhez nyult, hogy a sok pénzt megegyeszer átszámolja, de elámult, mert a pénznek nyomát sem találta. Panaszával az ottani csendőrséghez fordult s az megindította a nyomozást, melynek folyamán kiderült, hogy a pénzt Markovics Károly rablás és lopásokért többször büntetett cigány követte el. Az enyveskezü cigány a lopott pénzből az egész környék cigányainak nagy lakomákat rendezett s azokat divatos finom ruhákkal és cipőkkel látta el. Kihallgatásánál előadta, hogy az egész pénzt elköltötte és tényleg egy fillér se volt nála többé található.

— **Elfogott kivándorlók.** A kivándorlás: a nagy nemzeti vérvesztés folyik szakadatlanul s nagyobbára a büntetőtörvénykönyv paragrafusainak megkerülésével — tovább. Így legutóbb István Károly tiszakanyari és Katona György veresmarti, szabolcsmegyei lakosokat Amerikába való kivándorlás miatt a határon Palota mellett, a mezőlaborci csendőr elfogta. A nyiri magyarok természetesen utlevél nélkül kívántak nekivágni a nagy utnak.

— **Egy sztropkói este.** Pirneh György borosnyai fűrészyári munkács bement valamelyik este Sztropkóra. A setétségben találkozott egy férfivel s alig hogy azt észrevette, már oly ütést kapott a fejére, hogy elszedült attól és a földre esett. Míg Pirneh a földön eszméletlenül, ajultan hevert, a merénylő átkutatta zsebeit, azokban 60 fillér pénz, egy zsebkés és rézlánccon kívül egy kétfedelű ezüst zsebkóra volt s mit sem törődve áldozatával, magához vette az ott talált tárgyakat és aztán távozott. Pirneh György nemsokára magához tért és bevászorgott Sztropkóra, ahol felkereste a csendőrséget és előadta panasztát. A csendőrök nyomban hozzá láttak a kutatáshoz s az egyik koreszmában feltűnt egy Cima Mihály sokszor büntetett siketnéma. Megmotozták s birtokában találták az órát láncostul, mire a rabiatu siketnéma jelek utján beismerő vallomást tett.

— **Megölt mezőör.** Pacán János Alsógyertyán község mezőöre szolgálatát állandóan lelkiismeretesen és pontosan látta el, nem csoda hát, ha ellenségei megszapordtak és a rosszindulatu dühnek áldozatul is esett legutóbb. A mult szerdán reggel a mezőn halva találták. — Valamelyik megrögzött kártevő valószínűleg bosszúból tette el láb alól. A tettes kiderítésén fáradozik most a csendőrség s fáradozatlanul vesz fel minden fonalat, mely alkalmas arra, hogy a hatóságok ráakadjanak az orgyilkos nyomára.

— **Elfogott baromfitolvaj.** Most, amikor a hidegebb időjárás veszi kezdetét, a tömeges baromfitolvajlások ideje is megindul. A sok ismert és ismeretlen tolvaj hozzálát a munkához és a baromfiak ketterei éjnek idején sorra kiürülnek a háziasszonyok nagy bosszuságára. November 7-éről 8-ára menő éjjel Kroó Gyula Molnár István-utcai háza udvarára jutott be

egy rovott multu, ismert tolvaj és a faskamaraajtó zárjának lefeszítése után két drb. libát lopott. Reggel felé a libák hiányát észrevették és azonnal jelentést tettek a rendőrkapitányságnál. Rövid nyomozás után a tolvajt Ferencz János személyében Kaszárda Gyula rendőrmester elfogta. A libák még birtokában voltak. A veszedelmes tolvajt, aki hasonló eseményeiért többször volt már lakója a börtönnnek, átkísérik a kir. ügyészséghez.

— **Kivándorlás.** Mióta hire ment az országban, hogy Amerikában a megélhetési viszonyok rosszabbra fordultak, azóta Sátoraljaujhelyben a legkevésbé sem változott meg a kivándorlási szándék. Aki reá szánta magát, csak ugy igyekszik kijutni, mint annak előtte, mikor még rózsás viszonyokról beszélt minden kivándorlott. Hiába a törvény szigora, a kivándorlásban való megszorítás, a kivándorlási vágy nálunk nem csökken. Sátoraljaujhelyben a mai napig 119-en kértek külföldre szóló utlevelet. Ehhez hozzá számítva a családtagokat és az év végéig kivándorolni szándékozókat, mintegy 200-ra tehető az ujhelyi kivándorlók száma. Ez a szám megközelíti a tavalyi számot, tehát apadást egyáltalán nem jelent. A kivándorlók között a nagyobb számot a nők képezik, a miből az következtethető, hogy a kivándorlástól, a 20—22 napi tengeri uttól korántsem irtóznak.

— **Tűzek a vidéken.** Oláh János telekházai kiscsajda 5 éves fia több gyermekkel az udvar végén játszadozott s gyufával felgyújtotta az ott felhalmozott tengeri görékat. A keletkezett nagy lángtól tüzet kapott a ház is, mely mind az 5 szomszédházzal leégett. — Szacsur községben megfáztak a pusztorfiak s meghuzódottak Péchy Gusztáv birtokos szalmakazla mellett, hol nyomban tüzet is raktak. Az erős léghuzattól átesapott a láng a szalmakazalba, mely teljesen elégett s azáltal tulajdonosának 2000 koronányi kárt okoztak.

— **Megvételt keressük az „Adalékok Zemplénvármegye Történetéhez“ című havi folyóiratunknak az 1904. évi 3. és 4., valamint az 1905. évi 1. 2. és 3. füzetét. A füzetek példányait kétszeres árban vesszük meg. A kiadóhivatal.**

— **A Krieger-féle „Tokaji chivashor“** nem támadja meg a fogat, nem terheli meg a gyomrot és ezért az összes vaskészítmények között az első helyet foglalja el. Világszerte évtizedek óta használják a vérszegénységből eredő összes bajoknál, étvágytalanság, gyomorhaj, mindenemű testi gyöngeségnél és gyengén fejlődő gyermeknél. Valódi 5 puttonos tokaji borból készül, nagyon kellemes izu és hatása biztos. Nagy üveg 6 korona, kis üveg 3 korona 20 fill. Postán küldi utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után Krieger Korona gyógyszerháza, Budapest, Kálvin-tér.

NYILT TÉR. *)

BORSZÉKI

ez ásványvizek királya, angolkór és vérszegénység ellen páratlan gyógyszer. Mint üdítő és hűsítő ital a legelső minden vizek között.

Főraktár Sátoraljaujhelyben: **Vilkovszky és Tóth cégnél.**

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Felelős szerkesztő: **Dr. Adriányi Béla.**
Főmunkatárs: **Majtényi Géza.**
Helyettes szerkesztő: **Boboz Hugó.**
Laptulajdonos: **Ehler Gyula.**

VÁROS.

előlk új elnevezések tisztelt úr. az 1911. év. az egyes ed. a VII. fizetési osztályra a VIII. fizetési osztályra, „fellenőr“, tartozó eddigi adóhivatali főosztályba sorolták és a XI. osztályba adóosztályt hozták létre. Az adóosztályt hozták létre. Az adóosztályt hozták létre.

Szélnek...

szélnek... az adóosztályt hozták létre. Az adóosztályt hozták létre. Az adóosztályt hozták létre.

Hirdetések

a jövő 1911. évi

Zemplén Naptárába

kiadóhivatalunkban

már csak pár napig vétetnek fel.

Ügyvédjelölt,

ki a tót és német nyelvben jár-
tas s a gépiráshoz is ért, azon-
nal beléphet irodámba.

Dr. Kasztriner László,
ügyvéd. (Varannó.)

Bérbeadó lakás.

5 szobás uri lakás, mellék-
helyiségekkel egyetemben, azon-
nal kiadó. Ugyanott 110 szekér
széna és sarju eladó. — Hol?
Megmondja a kiadóhivatal.

LEGUJABB SZERKEZETŰ

CZIMBALMOK

Schunda Venczel József

cs. és kir. udvari hangszergyáros

hirneves gyártmányaiból

nagy választéku

állandó bizományi raktár van

Sátorajhajhely, Deák-utca 3. szám alatt.

Igen kedvező részletfizetési módok.

Vidéki megrendeléseket azonnal szállít.

TANTÁL-LÁMPA

a legjobb fém-
szálas izzólámpa

Aram-megtakarítás kb.
60%. Fehér fényvel ég.
Rázkódásoknak ellen áll.
Igen tartós. Minden hely-
zetben kifogástalanul ég.
Nagyobb rendeléseknél
magas engedmény

Megrendelhető:

Magyar Siemens-
Schuckert-Műveknél
Bpest, V., Lipót-kürt 5.

TÖRLEY

TALISMAN
CASINO RÉSERVÉ

Egy lábbal hajtható, jókarban lévő

lombfűrész gép

olcsón eladó Deák-utca 3. sz.

Vigyázat! Sok értéketlen utánzat
van forgalomban.

Határozottan Fr. Schulz-féle
"Globin"-t kérjen.

legjobb
cipőtisztítószer

Kiadó lakás.

Molnár István-utca 3. szám
alatti házamban három utcai és 2
udvari szobából s mellékhelyisé-
gekből álló lakás május 1-től
kiadó.

Bánóczy Kálmán.

Zemplén-Ladmóczy Mész- és Agyagipar Részvénytársaság Sátorajhajhely.

Ajánljuk a t. építő, építész
és mészkereskedő urak szives
figyelmébe az általunk kizárólag
fával égetett, teljesen kőmentes

I. rendű darabos meszet,

mely kiadós voltánál fogva az
összes hazai termékeket felül-
mulja.

Levélbeli megkeresésre azon-
nal válaszolunk, távirati meg-
rendeléseket elfogadunk.

Zemplén-Ladmóczy Mész- és Agyagipar Részvénytársaság.

Sürgőhyczim: Mészársaság Saujhely.
Telefon szám: 32.

653/1910. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. év
LX. t.-c. 102. illetőleg az 1908. évi XLI t.-c.
19. §-a értelmében ezennel közbirre teszi, hogy
a budapesti V. ker. kir. járásbírósnak 1908.
évi Sp. XVI. 1270/3. számú végzése követke-
ztében dr. Prosznicz Leó ügyvéd által képviselt
Eugel Bernát és társa cég javára 421 kor. 12
fill. s jár. erejéig 1908. évi nov. hó 11-én fog-
natosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt
és 787 koronára becsült következő ingóságok, u.
m.: kávéházi felszerelés stb. nyilvános árverésen
eladatnak.

Mely árverésnek a nagymihályi kir. járás-
bírósnak 1908. évi V. 593/13. számú végzése folytán
421 kor. 12 fill. tőkekövetelés, ennek 1908. évi
aug. hó 11. napjától járó 5% kamatai, 1/3% vál-
tódíj és eddig összesen 70 kor. 10 fillérben bír-
ólag már megállapított költségek erejéig Nagymihály-
ban, a város piacán leendő megtartására
1910. évi november hó 16-ik napjának d. u.
3 órája határidőül kitűztetik, és ahhoz a venni
szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvény-
czik 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés
mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén
becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat
mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kie-
légítési jogot nyertek volna, ezen árverés az
1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek
javára is elrendeltetik.

Kelt Nagymihály, 1910. évi november 1-én.

Fodor József,
kir. jbirósági végrehajtó

Uri angol szabó.

A legjobb divatnak megfelelő
uri ruhák, felöltők, téli kabátok
a legfinomabb kiállításban meg-
rendelhetők és gyorsan készít-
tetnek

Kiss Miklós

szabó műhelyében Rákóczi-u. 15.
Gyászruhák 12 óra alatt készítettnek el.

2233/1910. Tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A varannói kir. járásbírósnak, mint telek-
könyvi hatóság közbirre teszi, hogy Kudzsa
András és neje végrehajtónak, Demcsák János
végrehajtást szenvedő elleni 55 kor. tőkekövetel-
és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sátor-
ajhajhelyi kir. törvényszék (a varannói kir. já-
rásbírósnak) területén lévő Alsókomaróc közseg
határában fekvő: I. az elsőkomaróci 14. sz.
tkvben A I. 1-17. sorsz. a felvett 118. hrsz.
898 négysz. ölet tevő IV. nyomás 1-ső dülöbeli
szántóból, 152. és 108. hrsz. 916. és 937. hrsz.
IV. nyomás 2 és 3. dülöbeli szántókból, 173. és
203. hrsz. 1216 négysz. ölet és 1 hold 194 négysz.
ölet tevő 1. és 2. nyomás rétekből, 247. 266. és
298. hrsz. 445. 743. és 577 négysz. ölet tevő III.
nyomás 1-3 dülöbeli szántókból, 313. 341. és
369. hrsz. 855. 481 és 1118 négysz. ölet tevő
II. nyomás 1-3 dülöbeli szántókból, 412. 472.
501 és 445. hrsz. 860. 915. 876 és 240 négysz.
ölet tevő I. nyomás 1-4 dülöbeli szántókból az
ezen 3/8 urb. telket képező ingatlanhoz tartozó
közös 315789/10000000 résznyi legelőből és közös
326085/10000000 résznyi erdőből a B. 31. és 34. al.
Demcsák János nevén irt 3/8 részre 554 kor. ki-
kiáltási árban,

II. az alsókomaróci 24. sz. tkvben A I.
2-18. sorsz. a. felvett 120. 151. és 81. hrsz.
1458. 1190 nsz. ölet és 1 h. 34 négysz. ölet tevő
IV. nyomás 1-3. dülöbeli szántókból, 174. és 201.
hrs. 1040 négysz. ölet és 1 hold 32 négysz. ölet
tevő 1-2 nyomás rétekből, 299. 248. és 267.
hrs. 601. 480 és 794 négysz. ölet tevő III.
nyomás 1-3 dülöbeli szántókból, 314. 342. és
368. hrsz. 1253. 642 és 1522 négysz. ölet tevő
II. nyomás 1-3. dülöbeli szántókból, 411. 473.
500. és 444. hrsz. 1111. 772. 744 és 252 négysz.
ölet tevő I. nyomás 1-4. dülöbeli szántókból és
a fenti 3/8 urb. telekhez tartozó közös urb.
legelőből járó 315789/10000000 részből és közös
urb. erdőből járó 326085/10000000 részből Demcsák
János nevén irt 3/8 részre 279 kor. kikiáltási ár-
ban és

III. az alsókomaróci 95. sz. tkvben A I. 1.
sorszám alatt foglalt 82. hrsz. 464 négysz. ölet
tevő IV. nyomás 3. dülöbeli szántókból Demcsák
Biros János nevén irt 1/8 részre 132 kor. kikiál-
tási árban az árverést rendelte és hogy a fentebb
megjelölt ingatlan az 1910. évi november hó
24-ik napjának d. e. 9 órájkor Alsókomar-
óc közseg házántól megtartandó nyilvános árve-
résen a megállapított kikiáltási áron alul az 1908.
évi XLI. t.-czikk 26. §-a szerint csak úgy fog
eladatni, ha az ingatlan kikiáltási árának kéthar-
mada mint vételár ígértetik, ellenesetben az ár-
verés felfüggesztetik.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-
lan becsárának 10%⁰át vagyis 55 k. 40 f. 27 k. 90
f. és 13 k. 20 fill.-t bánatpénzül készpénzben, vagy
az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyam-
mal számított és az 1881. évi november hó 1-én
3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri
rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapir-
ban a kikáltott kezeihez letenni, avagy az 1881.
LX. t.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek
a bíróságnál elzleges elhelyezéséről kiállított szá-
bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Varannó, a kir. jbiróság, mint tkvi
hatóságnál, 1910. évi szept. hó 15. napján.

Kail s. k., kir. járásbíró.